[2024] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 74 : 2024 ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ.ਸੀ. 324

ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਾਂਸਲ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ।

(2024 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2167)

19 ਅਪ੍ਰੈਲ 2024

[ਵਿਕਰਮ ਨਾਥ* ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਕੁਮਾਰ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ.ਜੇ.

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਾਵਲੀ 1860 ਦੀ ਧਾਰਾ 498 ਏ, 406, 384, 420 ਅਤੇ 120 (ਬੀ) ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਰੱਦ ਨਾ ਕਰਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਸਿਰਲੇਖ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 - ਧਾਰਾ 482 - ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ - ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਹਿਸਾਰ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 498 ਏ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਉਦੈਪੁਰ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਸੀ।

ਆਯੋਜਿਤ:ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਜਾਂ ਹਿਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਉਦੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਉਦੈਪੁਰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦੇਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 7, 11]

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 - ਧਾਰਾ 482 - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨਾ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ।

ਆਯੋਜਿਤ: ਰਿਕਾਰਡ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਦੋਸ਼ ਸਨ ਜੋ ਹਿਸਾਰ ਵਿਖੇ ਪਹਿਲੀ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿਸਾਰ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰੱਦ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਦੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹਿਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪੁਲਿਸ ਇਸ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ। (ਪਾਰਸ 7-12)

---

* ਲੇਖਕ

ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਾਂਸਲ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ - ਗੁਪਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਹਿਸਾਰ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਆਯੋਜਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਗਜ਼ਟਿਡ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪਤਨੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾ ਤਾਂ ਹਿਸਾਰ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਹਿਸਾਰ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਦੈਪੁਰ ਵਿੱਚ - ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। [ਪਾਰਸ 4, 11]

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਸਿੰਘ ਵਿ. ਯੂਪੀ **ਰਾਜ (2020) 3 ਐਸਸੀਸੀ 54;** ਟੀ.ਟੀ. ਐਂਟਨੀ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। **[2001] 3 ਐਸਸੀਆਰ 942**; *ਵਾਈ. ਅਬਰਾਹਿਮ, ਅਜੀਤ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਚੇਨਈ ਅਤੇ* ਹੋਰ ਥਿਰਾ [2004] 3 SCR 604 - **'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।**

ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973; ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860.

ਕੀਵਰਡਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਇਕ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ; ਉਹੀ ਦੋਸ਼; ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ; ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ; ਰੱਦ ਕਰਨਾ; ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ; ਵਿਵਹਾਰ;ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ; ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.

ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੇਸ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2024 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2167
2015 ਦੇ ਐਸਬੀਸੀਆਰਐਮ ਨੰਬਰ 3259 ਵਿੱਚ ਜੋਧਪੁਰ ਵਿਖੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 06.03.2017 ਤੋਂ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰੀ

ਰਿਸ਼ੀ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਜੈਦੀਪ ਪਤੀ, ਉਤਕਰਸ਼ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਮਨੀਸ਼ ਸਿੰਘਵੀ, ਉਦੈ ਗੁਪਤਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼ੁਭਾਂਗੀ ਅਗਰਵਾਲ, ਅਪੂਰਵ ਸਿੰਘਵੀ, ਅਨੁਜ ਗੁਪਤਾ, ਸ਼ੈਲੇਸ਼ ਜੋਸ਼ੀ, ਡੀਕੇ ਦੇਵੇਸ਼, ਸ਼ਿਵਾਨੀ ਆਦਿ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਲਾਲ, ਗੌਰਵ ਦਵੇ, ਐਮ ਕੇ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ, ਸਨਮ ਸਿੰਘ, ਹਰੀਸ਼ ਦਾਸਨ, ਰਾਜੀਵ ਰੰਜਨ, ਰਾਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ, ਯੋਗਮਾਇਆ ਐਮਜੀ, ਹੀਰੇਨ ਦਾਸਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਆਦੇਸ਼

ਫੈਸਲਾ

ਵਿਕਰਮ ਨਾਥ, ਜੇ.
ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ।

2.ਇਹ ਅਪੀਲ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 2015 ਦੇ ਐਸ.ਬੀ. ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਮਿਸਕ (ਪੇਟ) ਨੰਬਰ 3259 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 2015 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 156, ਉਦੈਪੁਰ ਦੇ ਮਹਿਲਾ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਉਦੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 498ਏ ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 156 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 19731 ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ, 18602 ਦੀ ਧਾਰਾ 406, 384, 420 ਅਤੇ 120 (ਬੀ)

3.ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਸੇ ਸਮੂਹ 'ਤੇ ਇਹ ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 498 ਏ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ 2015 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 19 ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਹਿਸਾਰ, ਹਰਿਆਣਾ।

4.ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:
(i)ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਜੂਨ, 2014 ਵਿੱਚ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ।

(ii)ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਧੀ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3) ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਉਦੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਹਿਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਹੈ, ਕੋਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਦੈਪੁਰ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ।

(iii)18.02.2015 ਨੂੰ ਮੰਗਣੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 21.03.2015 ਨੂੰ, ਵਿਆਹ ਉਦੈਪੁਰ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.
ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "ਆਈਪੀਸੀ"

(iv)ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 15.10.2015 ਨੂੰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਦੇ ਉਦੈਪੁਰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਤੋਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 01.11.2015 ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498ਏ/506 ਆਦਿ ਤਹਿਤ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 156 ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(v)2015 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 19 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 (2) ਤਹਿਤ ਦਸੰਬਰ, 2015 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498 ਏ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਹਿਸਾਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 2015 ਦੇ ਸੀਆਰਐਲ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 232-1 ਵਜੋਂ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(vi)ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਉਦੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ 2015 ਦੀ ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 156 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 06.03.2017 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਦੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹਿਸਾਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਹਿਸਾਰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ/ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਦੈਪੁਰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਉਦੈਪੁਰ ਵਿਖੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(viii)ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਿਸ 'ਤੇ 03.04.2017 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 156 ਮਿਤੀ 01.11.2015 ਪੀ.ਐਸ. ਮਹਿਲਾ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਉਦੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਵੀ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਕਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦੀ ਅਜੇ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ix)ਫ਼ੈਸਲੇ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਏਐਸਆਈ ਸ਼ੀਲਾ ਦੇਵੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ -1, ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ -2, ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਆਹ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜੈਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਡੀਐਸਪੀ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ -3, ਜਿਸ ਨੇ ਕੁਝ ਪੁਲਿਸ ਕਾਗਜ਼ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮਾਨੇ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ -4 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਜਿਸ ਨੇ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਚਲਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(x)ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਏ। ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਾ ਬਚਣ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

5.ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ, ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀਆਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਉਦੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹਿਸਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਹ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਹਿਸਾਰ ਵਿਖੇ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

6.ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਿਸਾਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧ ਉਦੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹਿਸਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਜਾਂਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 300, 177, 461 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 22 ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

(i)**ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ [3]ਰਾਜ**

(ii) **ਟੀ.ਟੀ. ਐਂਟਨੀ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ**

(iii)ਵਾਈ. ਅਬਰਾਹਿਮ, ਅਜੀਤ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਚੇਨਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ[5]

2020) 3 ਐਸਸੀਸੀ 54

[2001] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 942 : (2001) ਐਸਸੀਸੀ 181

[2004] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 604 : (2004) 8 ਐਸਸੀਸੀ 100

ਪਹਿਲੇ ਦੋ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਤੀਜੇ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

7.ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਿਸਾਰ ਵਿਖੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਉਦੈਪੁਰ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧ ਉਦੈਪੁਰ ਵਿਖੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਗਜ਼ਟਿਡ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੀੜਤ ਹਿਸਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਰਾਹੀਂ ਹਿਸਾਰ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਉਦੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜੱਦੀ ਸ਼ਹਿਰ ਚਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ।

8.ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਕਿ ਉਦੈਪੁਰ ਵਿਖੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੀ:

(i) . ਹਿਸਾਰ ਵਿਖੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 10.10.2015 ਦੀ ਹੈ।

(ii). ਉਦੈਪੁਰ ਵਿਖੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 15.10.2015 ਦੀ ਹੈ।

(iii). ਹਿਸਾਰ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਐਫਆਈਆਰ ਮਿਤੀ 17.10.2015 ਹੈ।

(iv). ਉਦੈਪੁਰ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਮਿਤੀ 01.11.2015 ਦੀ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਦੈਪੁਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੀ, ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

9.ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਦੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ ਉਹੀ ਸਨ ਜੋ ਹਿਸਾਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਦੈਪੁਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹਿਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਦੈਪੁਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਹਿਸਾਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫਿਰ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਿਆਂ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਹਿਸਾਰ ਵਿਖੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪੁਲਿਸ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ।

10.ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।

11.ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਾ ਤਾਂ ਹਿਸਾਰ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਿਸਾਰ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਇਰਾਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹਿਸਾਰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਦੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਕੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਉਦੈਪੁਰ ਵਿਖੇ ਐਫਆਈਆਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਿਸਾਰ ਵਿਖੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਹਿਸਾਰ ਵਿਖੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ 50,00,000/- ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਨੋਵਾ ਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਹਿਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਉਦੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਗੁਪਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਝੁਕਦੇ ਹਾਂ।

12.ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 2015 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 156 ਮਿਤੀ 01.11.2015, ਉਦੈਪੁਰ ਦੇ ਮਹਿਲਾ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ 5,00,000/- ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ 'ਤੇ, 50% ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਲੀਗਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਾਕੀ 50% ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਰਲੇਖ: ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ:ਅੰਕਿਤੇਸ਼ ਓਝਾ, ਮਾਣਯੋਗ ਐਸੋਸੀਏਟ ਸੰਪਾਦਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।(ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ: ਲਿਜ਼ ਮੈਥਿਊ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ.)

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Yadwinder Singh
Enrl. No. P/956/2016